

РЕШЕНИЕ

№ 2246

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9582** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 9б, във вр.чл.4 ал. 3 и ал.5 ЗМДТ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. К. Е., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], ет.2, представлявано от О. В. Ш. чрез адв. Р. Ш. срещу Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДВЕ20-ТД26-71-2/29.12.2020 г. издаден от А. П. З.-старши инспектор в Дирекция Общински приходи,отдел Общински приходи-В., потвърден с решение № СФД-21-РД-28/70/16.03.2021г на Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община, с който са установени задължения за местен данък върху притежаваните недвижими имоти за периода 01.01.2015-31.12.2020г в размер на 4708,10лв.

В жалбата, от съда се иска да отмени на посочения акт, като незаконосъобразен.

По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община не се явява, и се представлява от юриск.В..Претендира разноски.

Административен Съд С. - град, 3 отделение, 13 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по инициатива на орган по

приходите с нареждане № ДВЕ20-ТД-26-71/03.12.2020г.Обект на производството са публични общински вземания за данък недвижим имот и такса битови отпадъци на И. К. Е. за периода 01.01.2015г-31.12.2020г по отношение на недвижим имот представляващ офис с площ 94,57кв.м. с административен адрес [населено място], [улица]-21ет.2,възложен на И. К. Е. с две последователни постановления за възлагане на ЧСИ М. П./ всяко за по ½ ид.част от имота/,за които са открити партии както следва : 7203F82957/01.09.2015г и 7203F92181/01.05.2016г.

На основание подадените от И. К. Е. данъчни декларации по реда на ЗМДТ за деклариране на имота- стр.123-131 и стр.136-145 е издаден акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДВЕ20-ТД26-71/2/29.12.2020г. от ст. инспектор А. З..

Вземайки предвид всички данни за декларираните недвижими имоти А. З. –старши инспектор в Отдел Общински приходи В. при Столична Община е издала оспорения акт № ДВЕ20-ТД26-71/2/29.12.2020г.. Актът е оспорен по административен ред с жалба от 11.01.2021г, до Директора на Дирекция Общински приходи при СО съгласно чл.4 ал.5 от ЗМДТ.В рамките на срока по чл.155 ал.1 от ДОПК горестоящият административен орган постановил решение № СФД-21-РД-28-70/16.03.2021г,с което потвърдил акта.Няма данни кога е връчено решението на страната.Жалбата депозирана на 23,07,2021г /стр.4/ се явява подадена в законоустановения срок по чл.156 ал.5 от ДОПК и се явява допустима.

Административен Съд С. - град, 3 отделение, 13 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Спорът между страните е правен.Същият се състои в отговор на въпроса за приложимостта на чл.11 ал.1 от ЗМДТ и действието на постановлението за възлагане спрямо действителния собственик на имота,т.е състои се във въпроса собственик ли е на процесния имот жалбоподателя. И. К. Е. е придобило по ½ идеална част от процесния недвижим имот-представляващ офис с площ 94,57кв.м. с административен адрес [населено място], [улица]-21ет.2,възложен на И. К. Е. с две последователни постановления за възлагане на ЧСИ М. П.- първото от 25.08.2015г,а второто от 07.04.2016г.За придобития имот И. К. Е. надлежно подал данъчни декларации по ЗМДТ/ стр.136-145 и стр.123-131/.Съответно двете равни идеални части от имота оспорващият придобил по реда на чл.496 от ГПК ,като длъжници в производството пред ЧСИ М. П. по изп.дело № 181782014г били М. Р. Г. и С. П. Г..Каква е била причината И. К. Е. след декларирането на имота да не плаща задълженията си за ДНИ и ТБО не е предмет на разглеждане в настоящето производство.Факт е,че е висящо и към настоящия момент/ след служебна справка в сайта на СГС/ гр.д.№ 5068/2020г на ГО I-23 състав,като видно от съдържанието на удостоверението на СГС е предявен положителен установителен иск,че Ар Ес Е. С. Е. ,а не И. К. Е. е собственик на процесния недвижим имот.Видно от доказателствата по делото/ стр.235-242/ пред ЧСИ В. М. по изп. Дело № 64/2010г с постановление за възлагане ,влязло в сила на 20.08.2011г и вписано в имотния регистър на 28.10.2011г ,процесният недвижим имот,собственост на длъжниците С. П. Г. и М. Р. Г. бил възложен в собственост на купувача Българо-американска кредитна банка АД.На 23.02.2012г между БАКБ АД и С. П. Г. и М. Р. Г. бил подписан приемо-предавателен протокол,с което длъжниците предали на банката процесния недвижим имот,като описали състоянието му и показанията на партидите за вода,ток.В последствие БАКБ АД продало с нотариален

акт за покупко-продажба № 189, том Х., дело № 1849/11.09.2017г, вписан в АВ-С. вх.рег.№ 59074/11.09.2017г на Ар Ес Е. С. Е. два недвижими имота, еидн измежду които е и процесния офис от 96 кв.м. Видно от писмото на СО- Дирекция Общински приходи-район В. от 07.01.2022г/ стр.251 и сл./ Ар Ес Е. С. Е. декларирало имота и са начислени задължения за ДНИ и ТБО в периода 2017-2021г, които са платени. Както бе посочено по горе гр.д.№ 5068/2020г на СГС е все още висящо и на практика Ар Ес Е. С. Е. се легитимира като собственик на имота въз основа на договор за покупко-продажба, сключен в нотариална форма, като черпи правата си въз основа на правоприемство от БАКБ АД, която е придобила имота на оригинално основание- постановление за възлагане през 2011г и И. К. Е., който претендира да е собственик на имота въз основа на две отделни/ за по ½ ид.ч./ постановления за възлагане от 2015 и 2016г. Действително жалбоподателят е поискал на два пъти спиране на административното производство на осн. Чл.34 ал.1 т.2 от ДОПК въз основа на удостоверението, издадено за висящия съдебен спор пред СГС, като първият мълчалив отказ е отменен от АССГ по адм. Дело № 1191/2021г, но вследствие на връщане на преписката в СО-Дирекция Общински приходи е постановено нова решение № СФД-21-РД-28-187/29.06.2021г, с който макар и погрешно се е произнесъл като не е уважил искането за спиране на административното производство с диспозитив, че отказва спиране на изпълнението на акта за установяване на задължение по декларация, който е вече издаден на 29.12.2020г. Решението е връчено на 20.07.2021г, като няма данни да е оспорено пред съда. Каква е била причината С. П. Г. и М. Р. Г. да се сдобият с нов акт/ констативен/ за собственост на имота и да се легитимират като негови собственици сед 2011г и по време на производството пред ЧСИ М. П. не е изяснено и не е предмет на производството. Докато обаче в исковия процес по гр.д.№ 5068/2020г на СГС не се установи със сила на пресъдено нещо, че И. К. Е. не са собственици на имота, тъй като техният оригинален придобивен способ- постановления за възлагане от 2015 и 2016г не прехвърлят собственост, която лицата С. П. Г. и М. Р. Г. не са имали към 2015 и 2016г, за правния мир и за органите по приходите в СО- ДОП В., И. К. Е. е собственик по смисъла на чл.11 ал.1 от ДОПК на процесния имот, поради което и остава задължено лице за ДНИ и ТБО в периода 2015-2020г, независимо, че Ар Ес Е. С. Е. е заплатил задълженията за този имот в периода 2017-2021г, легитимирайки се за собственик въз основа на нотариалния акт за собственост. За жалбоподателя след събирането на сумите ще бъде налице процедурата по чл.128-129 от ДОПК да поиска прихващане или възстановяване, ако със сила на пресъдено нещо съдът постанови, че той не е собственик на имота. Докато това не стане, задълженията за ДНИ и ТБО са дължими и изискуеми от него, поради което и същият се явява данъчно задължено лице за тях по отношение на имота в [населено място], [улица], ет.2.

Във връзка със събраните доказателства, съдът намира, че издадения АУЗД по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДВЕ20-ГД26-71-2/29.12.2020 г. е материално законосъобразен и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноскиза юрисконсултско възнаграждение. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им в размер на 559,57лв.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 172, ал. 2, пр. 3 от АПК, Административен Съд С. - град, 3 отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. К. Е., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], ет.2, представлявано от О. В. Ш. чрез адв. Р. Ш. срещу Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК № ДВЕ20-ТД26-71-2/29.12.2020 г. издаден от А. П. З.-старши инспектор в Дирекция Общински приходи,отдел Общински приходи-В., потвърден с решение № СФД-21-РД-28/70/16.03.2021г на Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община,с който са установени задължения за местен данък върху притежаваните недвижими имоти за периода 01.01.2015-31.12.2020г в размер на 4708,10лв.

ОСЪЖДА И. К. Е., ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], ет.2, представлявано от О. В. Ш. чрез адв. Р. Ш. да заплати на Столична Община сумата от 559,57 лева, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: